

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg tvivler på, at hr. Hans Kristian Skibby har læst lovforslaget. Man kan kalde det noget vrøvl, men det her lovforslag er altså meget, meget grundigt bearbejdet. Det er jo et arbejde, der er startet for to et halvt år siden. Der har været et navnelovsudvalg, der har beskæftiget sig med det her i et år og er kommet med nogle anbefalinger, og vi har oven i købet haft en politisk proces inden jul og nu igen her i foråret. Det er meget, meget grundigt gennemarbejdet; det er ikke noget vrøvl.

Så vil jeg sige med hensyn til Lundinteorien, at selvfølgelig har vi da kigget på det, selvfølgelig har Justitsministeriet da været inde at vurdere de her ting, og de har skønnet, at det ikke giver nogen problemer. Og som ordføreren jo selv sagde: Sådan er det jo også i dag. Der er ikke noget nyt der.

(Kort bemærkning).

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg vil da gerne takke for svaret fra den konservative ordfører, men jeg synes ikke, der var så meget svar i det.

Men det er jo altså sådan, at når man har en dårlig sag, som De Konservative har i det her tilfælde, er det meget nemt at gå på talerstolen og bare sige: Spørgeren har ikke læst på lektien; han har ikke sat sig ind i, hvad der står i det endelige lovforslag. Sikke noget sludder, skulle jeg hilse og sige. Jeg har været med til de her møder i Retsudvalget og har fulgt sagen fra starten af – i hvert fald fra jeg kom i Folketinget. Sådan er sagen altså.

Men ordføreren svarede ikke på mit spørgsmål: Bliver der større eller mindre risiko for, at folk, der har fået domme for seksualforbrydelser, dokumentfalsk, røverier eller andre ting, kan få andre navne at vælge imellem, hvis ikke de ønsker at bevare det navn, de har? Peter Lundin har fået det efter de nuværende regler, men reglerne bliver jo altså udbygget.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg vil gerne igen svare på, om der bliver større eller mindre risiko for, at forbrydere skifter navn. Det er akkurat det samme, for det kan de i dag. Man kan så sige, at forbryderne har lidt flere navne at vælge imellem, men det betyder ikke noget i praksis. Og når politiet siger, at det her

overhovedet ikke er noget problem med den teknologi, de har, så er jeg helt rolig.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg har siddet og hørt en del af debatten og fik egentlig tanken, om man nu skulle tage ordet eller ej, for hvad nytter det? Når jeg så valgte at gøre det alligevel, var det på grund af det svar, hr. Per Ørum Jørgensen gav til hr. Søren Krarup tidligere.

Vi kan diskutere den enkelte nuance i sådan et lovforslag her, vi kan diskutere, lige præcis hvor snittet skal lægges i forhold til, hvilket navn man skal kunne tage eller ikke tage. Men det, der kom til udtryk i hr. Per Ørum Jørgensens svar til hr. Søren Krarup, var efter min opfattelse en fuldstændig manglende accept af et navns tilknytning til ens historie. Og det kan jeg simpelt hen ikke forstå at man som konservativ ordfører kan præstere heroppe fra talerstolen. Jeg kan simpelt hen ikke fatte det, og det bliver jeg nødt til at have uddybet.

Kl. 11.50

Jeg tror, at mange af os, som er forældre, har oplevet, hvordan vi har siddet og diskuteret i en familie, hvordan vores børn kan få et navn, der giver dem tilknytning til den slægt, de er en del af, til den forhistorie, de er en del af, lige præcis fordi det, at vi har et bestemt navn, er noget, vi i den grad forbinder med vores egen fortid og familiens fortid.

Så jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvordan hr. Jørgensen kan argumentere, som han gjorde over for hr. Søren Krarup for et øjeblik siden.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Tak for spørgsmålet, så der også bliver mulighed for at uddybe den del.

Jeg kan jo tage udgangspunkt i mig selv. Hvis teorien, som hr. Søren Krarup fremførte, skal være korrekt, så må man sige, at så er jeg kun præget af min fars slægt og ikke af min mors slægt. Og det er den holdning, jeg prøver at bringe frem her, at de holdninger, de værdier, som ens handlinger baseres på, jo ikke kommer fra ens navn. De kommer fra den erfaring, der bringes videre fra generation til generation. Det er reelt indhold, og det er det, der er min pointe. Det er dér, konservatismen er; det er handlinger, det er værdier, det er holdninger, som bæres fra generation til generation.